

Partis Vegne at anbefale Forslaget. Men da den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist, drog saa stærkt til Felts mod Københavns Kommunalbestyrelse og Bevillingsmyndigheder, finder jeg dog Anledning til at gøre nogle Bemærkninger herom. Jeg skal i øvrigt forinden blot sige, at som det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget, tages der jo særlig Sigte paa et bestemt Kvarter her i Byen, nemlig Nyhavnskvarteret, og jeg skal villig indrømme, at det er frygtelige Forhold, der findes i dette Kvarter, men naar det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist vil lægge Skylden over paa Kommunalbestyrelsen og paa Bevillingsnævnet, saa maa jeg paa det bestemteste protestere herimod. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kommunalbestyrelsen som saadan ingen Skyld har i, hvorledes Lokalerne er indrettede, og at der findes en Sundhedsstyrelse, som har med dette Forhold at gøre. Hvis der skal indrettes Restauration i en Ejendom, har Kommunalbestyrelsen intet dermed at gøre og Bevillingsnævnet heller ikke. Det er overladt til Sundhedsstyrelsen. Bevillingsnævnet har kun med Uddelingen af Bevillinger at gøre, og naar der i det andet høje Ting af en Partifælle af den ærede Ordfører blev talt om, at Bevillingsnævnet uddelte disse Bevillinger temmelig ligegyldigt — det var saadant noget lignende, han sagde —, vil jeg ogsaa have Lov til at protestere mod dette. Jeg har selv den Ære at sidde i dette Bevillingsnævn, og jeg vil sige fra denne Talerstol, at hver eneste Ansøgning, der indkommer, bliver nøje gennemgaaet af de Medlemmer, valgte af de forskellige Partier, som sidder i dette Nævn; der bliver ikke givet nogen Bevilling, før alle mulige Forhold vedrørende Sagen er nøje undersøgte, og før vi med Sikkerhed ved, at de paagældende Ansøgere har deres Kvalifikationer i saadan Orden, at Bevillingsnævnet ingen Ret har til at nægte dem Bevilling. Derfor er de stærke Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist, ganske uberettigede. Det vil jeg, som sagt, fastslaa her. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at der i sin Tid fra Københavns Kommunalbestyrelse fremkom Forslag om, at ingen Beværtninger maatte indrettes i Kældere, og at der kun maatte benyttes gode og lyse Lokaler. Det var Københavns Kommunalbestyrelse, der stillede dette Forslag, og det var mit Parti, der var med til dette Forslag. Men hvad skete der, da det kom her ind i Rigsdagen? Der skete det, at Venstres daværende Justitsminister modsatte sig, at dette Forslag blev gennemført.

Som Følge deraf er jeg ganske paa det rene med, at Ansvaret først og fremmest kommer til at ligge hos Venstre og ikke hos Københavns Kommunalbestyrelse.

Jeg skal derefter gaa over til at gøre et Par enkelte Bemærkninger om Forholdet. Jeg hører til dem, der mener, at man ikke ved strenge Lovparagraffer vil kunne forhindre, at der sker den Slags Udskejelser, som Tilfældet er her i København. København er en Storby, og København har en Havn, hvortil der kommer Masser af fremmede Søfolk hvert Aar, og man kan sætte saa strenge Lovbestemmelser, man vil, saa vil man dog aldrig kunne hindre, at der sker Udskejelser. Jeg skal villig indrømme, at man kan naturligvis lave Love, hvorved det hindres, at der i et bestemt Kvarter indrettes Restaurationer. Men hvad fører det til? Fører det til, at man derved ophæver den Slags Ting, som sker her i København som i alle Landes Storbyer? Jeg vil bestemt hævde, at Lovbestemmelser fører ikke til, at man faar den Slags Ting ophævet. Det bevirker blot, at de paagældende flytter hen andre Steder, og naar der er gaaet nogen Tid, vil man opdage, at der i andre Kvarterer dukker noget lignende op, og saa vil man maaske atter begynde at lovgive for at forhindre det ogsaa der. Det, der mangler, er Lys og Luft, og det, man burde gøre, var at skaffe Lys og Luft i disse Kvarterer, saa meget Lys som muligt. Er der noget, som disse Herrer Alfonsler ikke taaler, er det Lys, og derfor gælder det om at skaffe Lys til disse Kvarterer. Nu vil maaske den højberede Justitsminister sige til mig: Ja, men det er Kommunalbestyrelsens Sag at skaffe dette Lys. Og det er meget rigtigt. Kommunalbestyrelsen har en vis, men ogsaa kun en vis, Forpligtelse til at skaffe Lys. Der har nemlig været en lang Aarrække under Krigsperioden, hvor København har været rationeret med Lys. Det har været ganske umuligt for os at anvende det Lys, som er nødvendigt her i Byen. Og jeg vil sige, at de mange Aar, hvor København har hængeliggat i Mørke, har ikke været morsomme for Byens Befolkning. Det har ikke været hyggelige Tilstande. Jeg tvivler ikke om, at nu vil man se at skaffe Lys, og jeg tror, at det vil gøre bedre Virkning end Lovparagrafferne her.

Da man i det andet høje Ting fra alle Partiers Side er enig om Lovforslaget og har vedtaget det, mener jeg ogsaa at kunne gaa med dertil. Men jeg tror, som sagt, at hvis man skaffer Lys og Luft og bortfjerner alle Pakkasser og den Slags Ting fra dette